

fchodoviny

ZPRAVODAJ FARNOSTI CHODOV • PRAHA

6 / 2010

*Milujte spravedlnost, vy, kdo soudíte zemi,
smýšlejte správně o Pánovi a hledejte ho v prostotě srdce,
protože on se dává nalézt těm, kdo ho nepokoušejí,
zjevuje se těm, kdo mu neodmítají svou důvěru...*

Mdr 1,1-2

KŘEST ANASTÁZIE ZDISLAVY HAMALOVÉ – 25. DUBNA

MODLITBA U POMNÍKU OBĚTEM PRAŽSKÉHO POVSTÁNÍ 7. KVĚTNA

Milí čtenáři našeho farního zpravodaje,

v uplynutém měsíci květnu jsme měli možnost během májových pobožností rozjímat o mateřství Panny Marie a jejím podílu na ochraně světa. Měsíc červen, do kterého vstupujeme, je věnován jejímu Synu, a zvláště jeho Božskému Srdci, jež je pro nás zdrojem milosti a vykoupění. Při pobožnostech k Božskému Srdci, které pro nás tolik vytrpělo, a ze kterého pro nás vytryskly prameny spásy, rozjímáme o velikosti Božích darů – vodě, která nás obmyla ze hříchu, a krvi, která nás vykoupila a smířila s Nebeským Otcem.

V prefaci na slavnost Božského Srdce se kněz modlí slovy: „...všichni jsou pozváni, aby přicházeli a s radostí čerpali milost a spásu.“ Přeji Vám všem, abychom v těchto dnech, kdy budeme rozjímat o veliké lásce Boha k člověku, opravdu pocítili, jak nás Bůh vroucně miloval a jak nás má stále rád. Následující dny nám budou příležitostí zamyslet se nad tím, zda-li na Boží lásku dostatečně odpovídáme svojí lidskou láskou, a zda-li svým životem nezraňujeme toto Božské Srdce.

Mnoho duchovních zážitků s Boží přítomností a Jeho dobrotou přeje

P. Antoní Košmídek

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé,

toto číslo vychází na slavnost Seslání Ducha Svatého. Další část naší duchovní obnovy, kterou vám předkládáme, se také věnuje seslání Ducha svatého. Neváhejme a nechme se vést úryvky Písma, které přinášíme.

Duch svatý – třetí Božská osoba – se také definuje jako láska mezi Bohem Otcem a Bohem Synem. Ježíš nám sesílá tuto lásku. On si je dobře vědom toho, že bez této lásky nelze žít. Jak víme, Duch svatý nám byl darován při křtu. Jeho vylití do našich duší jsme prožili při biřmování. Ale je potřeba být disponován pro Jeho vanutí a vedení stále. Každý, když se pravdivě zahledíme do svého nitra, musíme přiznat, jak moc nám chybí k dokonalosti v lásce k Bohu a bližnímu (natož pak k nepříteli). To je největší Ježíšovo přikázání a my jsme tak nedokonalí!

Bůh to ví a věděl, a proto ustanovil Eucharistii. Dává se nám – On láska – každý den. Hodně se Eucharistii v tomto čísle věnujeme. Častým přijímáním Ježíše v Eucharistii v nás roste On – jeho láska. Snažme se prosit Ducha svatého, aby nám pomáhal přijímat Eucharistii v pravdě. S čistým srdcem a s opravdovou vážností a touhou být Bohu blíže, aby její síle nic nebránilo. Skrze přijímání Eucharistie roste Boží království v tomto světě. Šíří se Boží láska, máme více sil k odpouštění, k překonávání překážek všeho druhu. V Eu-

charistii můžeme předkládat Bohu své problémy a bližní. Jak jsme to slyšeli v kázání otce Anthonyho Saje (19. 4. 2010 při mši svaté v KCMT), jehož část také přinášíme a o němž je svědectví od Stáni.

Toto úvodní slovo by mohl psát každý z vás, kdo už Pána touto formou přijal a přijímá. Každý má své zkušenosti s Jeho láskou – s Duchem svatým. Jak vás posiluje, vede, nenechává opuštěné. Jak vám spěchá na pomoc. Jak doplňuje tam, kde se nedostává. Jak se ve vás modlí, jak otvírá dveře vašeho srdce pro přijetí a pochopení druhých.

Chci vás poprosit o to, abyste tento měsíc zvláště mysleli a modlili se za děti naší farnosti. Jak za ty, které půjdou poprvé k prvnímu svatému přijímání, tak také ty, které již k přijímání chodí.

Chci vás poprosit o to, abyste tento měsíc zvláště mysleli a modlili se za děti naší farnosti. Jak za ty, které půjdou poprvé k prvnímu svatému přijímání, tak také ty, které již k přijímání chodí.

Modleme se třeba takto: **Pane, prosíme Tě za naše děti: dej, ať i ony stále více poznávají Tvou lásku, Tvůj zájem o každého zvlášť, ať stále roste jejich touha Tobě sloužit, milovat Tě ve svých bližních – rodičích, sourozencích, spolužácích, učitelích... Ať v nich nemá místo strach z toho, že ostatní kamarádi zjistí, že věří v Boha a chodí do kostela, a že se tak stanou terčem posměchu. Vždyť ony jsou naše budoucnost, a to i v otázce převzetí praporu víry. Děkujeme Ti. Amen.**

Katka

Pomáhá nám ve všech našich zkouškách, vždy se na něho můžeme spolehnout!

Promluva jáhna Pavla Urbana na Levém Hradci na svátek sv. Vojtěcha, 23. dubna 2010

V běhu života se každý člověk potřebuje zastavit, zamyslet se nad svým životem. Otevřít své nitro pro Boží lásku a dobrotu. Pouť je takovým užitečným místem k zastavení. Zvláště ta dnešní, kdy oslavujeme sv. Vojtěcha, hlavního patrona pražské arcidiecéze, který byl právě zde, na Levém Hradci, zvolen druhým pražským biskupem. Když Vojtěch vystupoval na pražský biskupský stolec, šel na znamení pokory a pokání bez obuvi. Jistě důležité gesto. Věděl, že k srdci českého národa nelze jít ani v okovaných botách, ani ve zlatě. To platí stále, pokud chceme dnešním lidem přiblížovat a zvěstovat Krista, bez pokory, pokání a lásky, to nejde. Neboť, jen podle skutků vás všichni poznají.

Základem skutků je víra, naděje a láska. Vojtěch ve své víře neznal žádný kompromis. Jeho víra byla pevná a silná. Jistě náročný požadavek v tehdejší době, tak jako je náročný v naší době.

Vojtěch ukazoval a vedl svěřený lid k opravdové víře, k životu podle evangelia. Jeho biskupská služba, i přes mnohé problémy, které musel prožít, byla prospěšná. Vždy šel za Ježíšem, ale také hluboce miloval lidi. Jak často vykupoval otroky a křtil je a oni se tím křtem stali svobodnými.

I dnešní doba má tolik otroků různého sobectví, materialismu, různých vášní. Tolik lidí je kolem nás otroky. Lidí, kteří ztrácejí důvěru v něco pozitivního, kteří hledají naději v různých náhražkách, kteří touží poznat dobro a lásku, kteří čekají na Krista, aby dostali správný směr svého života. Odpověď dostáváme v dnešním úryvku. Ježíš se nám představuje jako „pastýř“. Používá všem srozumitelný obraz z přírody, aby na něm vysvětlil svou úlohu a vztah k lidem.

„Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.“ Kristova slova nám připomínají, že k dobrému pastýři patří láska, vztah k lidem. Ovce je jedním z nejplašších a nejzranitelnějších tvorů. Pastýři na Východě se o svá stáda bez přestání neúnavně starají. Za hradbami měst bylo v dávných dobách, stejně jako i dnes, nebezpečno. Nájezdníci z kočovných pohraničních kmenů a divoké šelmy cíhali ve skalních úkrytech a přepadali stáda. Pastýř sřezil svěšené

ovce a uvědomoval si, že tu je život ohrožen. Já-kob, který se staral o Lábanova stáda na cháranských pastvinách, popsal svoji náročnou službu slovy: „Ve dne mě sužovalo vedro a v noci chlad.“ Mladý David pásal stáda svého otce a s holýma rukama se postavil proti lvu i medvědovi a vyrval jim ukradenou ovci z tlamy.

Pastýř vodí své stádo přes skalnaté pahorky, lesy a divoké rokle k travnatým pastvinám u řeky, bdí nad ním v horách za osamělých nocí a chrání je před zloději. S láskou pečuje o slabé a nemocné ovce. Stádo se potom stává součástí jeho života. Váže je k němu pevné pouto lásky. I když je stádo veliké, pastýř zná každou ovci. Každá má své jméno a slyší na pastýřovo volání. Stejně jako zná své ovce pozemský pastýř, zná své po světě rozptýlené stádo i Pastýř nebeský. Ježíš zná každého z nás a naše slabosti se ho dotýkají. Zná nás jménem. Zná dům, ve kterém žijeme, i jména všech jeho obyvatel. Ježíš zná každého člověka tak dokonale, jako by zemřel jen a jen za něho. Těžkosti každého z nás se ho hluboce dotýkají. Slyší naše volání o pomoc. Přišel, aby nás všechny přivedl k sobě. Vyzývá nás: „Pojď za mnou“ Ježíš říká i nám: „Moje ovce slyší můj hlas,

já je znám, jdou za mnou.⁴ Stará se o každého jednotlivce tak, jako by kromě něho už nikdo jiný na světě nebyl.

Pastýř na Východě své stádo nežene. Nepoužívá násilí ani ovce neplaší, jde před nimi a volá je. Ovce znají jeho hlas a poslouchají ho. Tak jedná se svým stádem i Ježíš, náš Pastýř. Ježíš nikoho nenutí, aby za ním šel. Jen říká: „Provázky lidskými jsem je táhl, provazy milování.“ Pomáhá nám ve všech našich zkouškách. Vždy se na něho můžeme spolehnout!

Nenechává nás, abychom sami bojovali proti pokušení, zápasili se zlem a nakonec padli pod tíhou utrpení a bolesti. On nám říká jako dobrý pastýř: Neboj se! Já jsem s tebou! Prožil jsem tvé starosti a boje, zakusil tvá pokušení. Víím, proč pláčeš, i já jsem plakal. Nevěř tomu, že jsi opuštěný a zapomenutý. I když nenajdeš ve své bolesti a trápení u nikoho na zemi pochopení, pohled na mě a žij. Láska pastýře k ovcím, může být velmi silná, ale své děti miluje mnohem víc. Ježíš nás vede jako dobrý pastýř po těch našich pozemských cestách, ale on nás také miluje mnohem víc, vždyť jsme děti Boží, dědici jeho království. On

kráčí před námi, vede nás tou správnou cestou. Stejně jako jde pastýř před svým stádem a jako první čelí na cestě všem nebezpečím. Jistě ta cesta může být strmá a nerovná, ale je to cesta, po které kráčí Ježíš před námi, aby jeho nohy ušlapaly ostré trny, aby se nám po té cestě šlo lépe a snadněji. Po této cestě šel také sv. Vojtěch, aby lidem ukázal, že je to jediná dobrá cesta, jít a držet se Dobrého pastýře. Po této cestě jde také papež Benedikt XVI. Po této cestě má jít každý z nás. Vždyť každý člověk je mnohdy v roli pastýře. V rodině, v zaměstnání, ve společnosti. Proto je tak důležité vzít si příklad, inspirovat se, abychom dokázali být také dobrými pastýři.

Je to náš úkol, za který neseme zodpovědnost, aby byl jeden ovčinec, který vede Ježíš Kristus, Dobrý pastýř. Určitě láska Kristova nám k tomu pomůže, ale musíme také chtít. My pořád někam spěcháme, často nevíme ani kam. A přitom je to tak jednoduché. Jít po cestě za Kristem, Dobrým pastýřem. Tak jak šli naši předkové, generace před námi. Vždy a všude, za každé situace, v každé chvíli svého života. To má platit i pro nás, v dnešní době. Amen.

Stále se za své děti modlete, spolehněte se na Boží pomoc

Jistě nádherné je být dítětem Božím. Ve křtu jsme se narodili z vody a z Ducha svatého k novému životu. Můžeme se nazývat dětmi Božími, neboť Bůh nám daroval podíl na jeho životě. Ježíš Kristus nás připojil jako ratolest k vinnému kmeni. Jsme částí jeho těla. Ježíš měl vždycky rád děti. Těšila ho jejich přítulnost a upřímná bezprostřední láska. Židé měli ve zvyku přivádět své děti k některému z rabínů, aby na ně vložil ruce a požehnal jim. Ježíšovi učedníci byli přesvědčeni, že Spasitelovo dílo je příliš významné, než aby mohl být takto vyrušován. Když k němu matky s dětmi přicházely, dívali se na ně učedníci se značnou nelibostí. Mysleli si, že děti jsou ještě malé na to, aby mohly mít ze setkání s Ježíšem nějaký užitek a že ani Ježíše jejich přítomnost neteší.

Ježíše spíše znepokojoval postoj učedníků.

Chápal starosti a tíhu zodpovědnosti žen, které chtěly vychovávat svoje děti podle Božího slova. Slyšel a stále slyší jejich modlitby a sám je k sobě přivolával a přivolává. „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně, neboť takovým patří království nebeské.“ Určitě matky měly velikou radost, když to slyšely. I dnešní matky by měly přijímat Ježíšova slova se stejnou radostí a vírou. Vždyť dnešním matkám pomáhá stejně jako kdysi těm, jejichž děti bral v Judsku do náručí. Naše děti vykoupil svou krví tak jako v tehdejší době. Jistě, že Ježíš zná tíhu starostí každé matky a cítí s ní. Sám poznal, jak jeho matka zápasila s chudobou a nedostatkem. Podnikl dalekou cestu, aby pomohl ztrápené kananejské ženě, a je připraven pomoci i dnešním matkám. Má pochopení pro všechno jejich trápení.

Vdově z Naim vrátil jediného syna a na svoji matku nezapomněl ani ve smrtelném zápase na kříži. I dnes chce utišit každý zármutek a pomoci v každé tísní. Ať je vaše dítě malé, v pubertě, v dospělosti, Ježíš je na blízku matkám i svým dětem.

Matky by měly se všemi svými problémy přicházet za Ježíšem. Vždyt u něho najdou milost, která jim pomůže při výchově dětí. Ježíš viděl v těch, kterým žehnal, muže a ženy, obyvatele svého království. V některých spatřoval učedníky, kteří budou trpět pro jeho jméno. Věděl, že děti ho budou poslouchat a přijímat jako svého Vykupitele mnohem ochotněji než dospělí, kteří bývají často zatíženi světskými zájmy a zatvrzelí. Často to vidíme i v dnešní době, kdy dospělí pro svou zatvrzelost brání dětem na cestě za Ježíšem. Jak často zveličují to světské, materiální. Jak často mají na své děti málo času, přitom čas je měřítkem lásky. Děti vyrůstou a přichází různá kvalita ovoce. Ježíš je trpělivě učil, dával jim svůj čas, přibližoval se jim tak, aby mu rozuměly. Zaséval do jejich mysli semena pravdy, která jednou vzklíčí a přinesou dobré ovoce pro věčný život.

Již v útlém dětství děti získávají základ. V kojeneckém věku 7 a 8 měsíců získává dítě důvěru nebo nedůvěru k druhým lidem. A jak se to pozná? Tím, od koho se dítě nechá pochovat. Samozřejmě, že nenecháme dítě udusit pláčem, ale stále důvěru k druhým posilujeme. Kolem druhého roku se dítě ptá: „Co to je?“ a následně: „Proč to je?“ Důležité je dětem odpovědět. Možná, že si někdo řekne: „Co když odpověď neznám?“ Tak přiznám, že nevím, že to zjistím. Povinností je na dítě nezapomenout. Dítě se vícekrát nezeptá. Pokud odpověď zjistíme a dítěti předáme, jistě bude mít radost, získá důvěru pro další život, že může zase přijít. Určitě to chce trpělivost

a lásku. Určitě nám to přinese milé ovoce. Zvláště v dospívání, když se dítě potřebuje co nejvíce svěřit se svými problémy. Každá etapa vývoje člověka má svou vlastní charakteristiku. Začátek je otázkou důvěry, další období první vzdor (já sám). Dítě začne používat vůli (já to chci). Následně probíhá soužití s vrstevníky a přichází školní docházka. Období, kdy je nesmírně důležitá role otce, jeho absence může mít i negativní důsledky. Dospívání je vrcholně důležité a kritické. Dospívající si vytváří svůj systém hodnot a stává se sám sebou. K dobré výchově potřebuje kamarády, kteří také hledají kvalitu vzájemných vztahů a mají společné zájmy, ale také oporu ve své rodině.

K dobré výchově patří trpělivost, vytrvalost a láska. Pokud matka učí své děti, aby ji poslouchaly z lásky, učí je základům křesťanského života. Matčina láska představuje dětem Kristovu lásku a děti, které poslouchají svou matku a důvěřují jí, se učí důvěřovat Spasiteli a poslouchat jej. Ježíš byl vzorem pro děti i příkladem pro otce. Ježíš vede rodiče k tomu, aby se svými dětmi zacházeli, jako s rozumnými bytostmi, na úrovni jejich vývoje a poznání, tak, jak by sami chtěli, aby se jednalo s nimi. Ježíš povzbuzuje rodiče, aby své děti vedli k Bohu, aby je vedli k dobru, k pravdě a lásce, aby ten jejich další život měl hodnotu, aby to všechno pozitivní předávaly dalším generacím, aby lidé milovali Boha a měli se vzájemně rádi, aby stvořitelské dílo Boží nádherně kvetlo a přinášelo jen dobré a kvalitní ovoce.

Příčina časté zatvrzelosti lidí v dnešním světě spočívá v tom, že opravdová láska je považována za slabost. Lidé se jí brání a snaží se jí udusit. Lepší stránka jejich povahy byla potlačena již v dětství, a pokud světlo Boží lásky nerozehřeje jejich chladné sobectví, budou navždy nešťastní. Ježíš zve děti k sobě a žádá nás, abychom je k němu nechali jít. Nevyvolávejte v nich falešnou představu o tom, že Kristovo náboženství je smutné a že na cestě ke Spasiteli se člověk musí vzdát všech radostí života. Stále se za své děti modlete, spolehněte se na Boží pomoc a přímluvu Panny Marie, matky Ježíše Krista, a jistě dojdete radosti ze svých dětí, neboť pro ně je připraveno království Boží, již tady na zemi.

Váš jáhen Pavel Urban

NEBOJTE SE!

*Existuje Někdo,
kdo drží v rukou osudy tohoto pomíjivého světa,
kdo má v rukou klíče od smrti a podsvětí,
kdo je alfou a omegou.
A tento Někdo je Láska.
Jen On se může plně zaručit za slova „Nebojte se“.*

(Jan Pavel II.)

N Á V Š T Ě V A

V KCMT se 19. 4. uskutečnila mše svatá
s modlitbami za uzdravení s P. Anthony Sajem V.C.
Přinášíme vám několik slov z jeho promluvy
a svědectví od Stáni Vitoňové – jeho překladatelky.

EUCHARISTIE JE NEVYŠŠÍ FORMA MODLITBY CÍRKVE

Jan Pavel II. řekl: „Mše svatá – eucharistie – je nejvyšší forma modlitby v církvi“. Neexistuje větší modlitba než eucharistie. A z eucharistie získáme štěstí v plnosti a radost v plnosti. A v eucharistii získáváme uzdravení v plnosti.

Mám zkušenosti z exercicií, že lidé byli uzdravováni z nemocí, ti, kteří milovali eucharistii. Mnohdy se nejedná o fyzické uzdravení, mnohdy i naše postoje musí být uzdraveny. Naše zlozvyky, naše chování, všechno musí být změněno. Eucharistická milost umožňuje, aby se všechny tyto změny v našem životě uskutečnily. Když lidé obětují svůj život, viděl jsem, že i ochrnutí vstávají a chodí. Když jsem loni dával exercicie, byla tam žena ochrnutá po mrtvici a v pátek během mše svaté se postavila a chodila. Viděl jsem mnoho lidí, kteří měli rakovinu, a byli uzdraveni. Nebo mnoho problémů bylo uzdraveno. A hlavním zdrojem všech těchto změn je eucharistie.

Proto papež řekl: „Eucharistie je nejvyšší forma modlitby v církvi.“ Pojdme milovat eucharistii. Eucharistie je rozdílná od všech ostatních modliteb. V ostatních formách modlitby my přebíráme iniciativu, my se modlíme, ale v eucharistii při mši svaté my přicházíme a my se nabízíme Jemu. On se nás ujímá a krmí nás svým tělem a svou krví

a toto tajemství se uskutečňuje jedině v eucharistii. Eucharistie je síla církve.

Když kážu Boží slovo celý rok, už to činím třetí rok, a nejsem unavený, mnozí lékaři se mě ptají, jak je to možné. Odpovědí je tato eucharistie. Když políbím oltář Páně, cítím milost Páně ve svém těle. Např. od včerejška jsem 28 hodin cestoval, abych se sem dostal, a vůbec nejsem unavený. Protože ta energie, která se za

tím skrývá, je eucharistický Pán.

S touto zkušeností a s tímto přesvědčením vám říkám, zamilujte se do eucharistie. Tak, jak jsme tady, nabídněme vlastní život, jako tu nejlepší oběť, odevzdejme Ježíšovi do rukou všechny naše problémy a těžkosti, umožněme Mu, aby se podíval na náš život, ať nám utře slzy, ať vyřeší problémy v naší rodině, ať nám daruje zdravou mysl, zdravého ducha, prosperitu, štěstí do života a ať nám dá dar víry. To je ten největší dar. Dar víry. Zavřete oči a přemýšlejte, jaké jsou modlitební úmysly, které chcete předložit Pánu. Všechno odevzdejme do rukou našeho milujícího Pána Ježíše, nechme Ho, aby nám odpustil hříchy, ať nám daruje do našeho osobního života štěstí a radost.

Převzato z nahrávky od pana Kříže, redakčně upraveno.

P. Anthony Saji VC (*1. 5. 1977)

Otec Anthony je katolický kněz z Kongregace vintentinů. Pochází z Indie a osm let působí ve východní Africe v misií založené otcem Billem. Studoval filosofii v Bangalore (Indie) a teologii na Tangaza College v Nairobi (Keňa). Po vysvěcení působil ve městě Uvinza v Tanzánii a v Entebbe v Ugandě. Před dvěma lety byl pověřen pokračováním v evangelizačním díle otce Billa. Od té doby cestuje po světě a vede šestidenní exercicie v tichu, změřené na osobní setkání s Ježíšem a uzdravení duše i těla skrze přijímání svátostí a četbu Bible. Je to člověk hluboké víry, s bohatými teologickými znalostmi, nadšením pro Ježíše a láskou k lidem, zocelený mnohým životním utrpením. Bůh se skrze něj dotýká srdcí lidí a přináší jim radost, odpuštění a uzdravení.

**Milí chodovští farníci,
děkuji Katce za možnost napsat do Fchodovin
a sdílet svou radost ze spolupráce s otcem
Anthonyem, kterého jste mohli poznat na mši
svaté s modlitbami za uzdravení v Komunitním
centru Matky Terezy v pondělí 19. dubna 2010.**

Když jsme koncem loňského roku získali v nabíteném programu otce Anthonyho týden na mše svaté v České republice, přemýšleli jsme společně s mládeží otce Billa, kde bychom je zorganizovali. Hned mě napadla vaše farnost. Je to moje srdeční záležitost. V roce 2000 jsem se tu obrátila a rok nato jsem tu byla pokřtěna. Přála jsem si, aby otec Anthony sloužil mši zde, abyste ho mohli poznat a prožít jeho promluvy a modlitby. Spolu s kmotříčkou Liduškou Kleňhovou

jsme šly za otcem Michalem a požádaly jsme ho o souhlas. Jeho vstřícná reakce a otevřenost mi byly posilou. Otec Michal souhlasil, že otec Anthony může sloužit mši svatou s modlitbami za uzdravení v KCMT, a že dokonce může svou šňůru po České republice začít právě tady!

Otce Anthonyho jsem poznala v červenci 2008, kdy jsem se za ním vydala na Slovensko do Nových Zámků, abych si ho poslechla a dokázala pak tlumočit jeho exercicie v Kocířově. Předtím jsem spolupracovala s jeho předchůdcem, otcem Billem. K němu mě Bůh přivedl jakoby oklikou. Jela jsem totiž tehdy v roce 2005 na exercicie s o. Vellou a nějak jsem si popletla jména a skončila jsem na exerciciích s otcem Billem. Šťastná náhoda! :-). Přeložila jsem pak přepis jeho exercicií a stala jsem se jeho tlumočnicí. Otec Bill byl úžasný člověk. Zralý, duchovní a přitom hluboce lidský. Byla to pro nás velká ztráta, když si ho Pán na jaře roku 2008 povolal k sobě. Bůh nás však nenechal opuštěné a už připravoval pokračování svého díla, jak jsme se poté dozvěděli z úst otce Anthonyho. Ten s otcem Billem spolupracoval

v africké misii od roku 2002, a kdykoli se s ním otec Bill setkal, vždy mu kladl stejnou otázku: Postaráš se o mě, až zestárnu? V závěru svého života postupně otci Anthonyemu přenechával všechny své činnosti a po jeho smrti Kongregace vincentinů potvrdila, že se otec Anthony stává nástupcem otce Billa.

Otec Anthony je mladý indický kněz zapálený pro Boha a pro spásu duší. Pracuje neúnavně, téměř bez odpočinku. Každý týden je v jiné zemi, kde buď vede šestidenní exercicie, nebo lidové

misie, nebo slouží mše svaté s modlitbami za uzdravení. Zároveň na dálku a dle možností i prezenčně řídí vincentinskou misii ve východní Africe. Vůbec nemá čas na sebe. Všechno pro Ježíše a pro své bližní. Čistota a hloubka jeho víry uchvacuje. Je to víra žitá. Neodradily ho životní útrapy, těžkosti, nebezpečí, ohrožení života, ohromná pracovní zátěž. Jeho mladý život by vydal na román a těch světlých a lehkých okamžiků by v něm bylo poskrovnu. On však je stále plný radosti, v každém okamžiku je s Ježíšem a ne-

dává na sobě znát únavu. Pro mě je otec Anthony vzorem křesťana. Je šťastný, že je s Ježíšem, je nadšený, že Ho může předávat lidem. Je plný Ducha a Bůh ho naplňuje svou milostí. Je pracovitý a hluboce pokorný. Má pevnou víru a pevnou vůli.

A hlavně má lásku. Véeélíkou lásku k Pánu a stejně velikou lásku k lidem. Jsem Bohu velmi vděčná, že s ním mohu spolupracovat, je to pro mě radost, možnost čerpat ze studny plné Ducha, možnost zakusit předchut nebe. Když tlumočím jeho promluvy, prožívám štěstí. Už se těším na jeho exercicie v Hejnicích a v Koclířově. Šest dní prožitých ve ztišení, naslouchání Božímu slovu, ve společenství s Ježíšem. Je to hluboká a krásná záležitost. Lidé odcházejí osvobození a uzdravení na duši, na duchu i na těle. Přijďte na exercicie, ať už letos nebo někdy v příštích letech. Opravdu to stojí za to!

Přeji vám, vaší farnosti i vašim blízkým hojnost Božího požehnání!

Stáňa Vitoňová

SETKÁNÍ S INDICKÝM MISIONÁŘEM

MŠE SVATÁ S MODLTBAMI ZA UZDRAVENÍ

V SOBOTU 5. ČERVNA 2010 V 15.00 HOD.

slouží P. ANTHONY, nástupce P. Billa

v bazilice Navštívení Panny Marie v Hejnicích u Liberce

HLÍDÁNÍ DĚTÍ BĚHEM MŠE SVATÉ ZAJIŠTĚNO

- ZAKUSÍME LÉČIVOU MOC JEŽIŠE V EUCHARISTII
- SVĚŘÍME MU SVÉ RADOSTI I TĚŽKOSTI, ZDRAVÍ I NEMOCI, TOUNY A PŘÁNÍ, SVĚ BLÍZKÉ, SVĚ ZAMĚŠTNÁ I VŠE, CO NÁM LEŽÍ NA SRDCI

Otec Anthony je indický kněz z Kongregace vincentů, který působí osm let ve východní Africe ve vincentinské misi založené otcem Bilem. Před dvěma lety byl pověřen pokřesťováním v evangelizačním díle otce Billa. Každý rok cestuje po světě a vede exercicie v tichu zaměřené na uzdravení a duchovní obnovu. Je to člověk hluboké víry s bohatými teologickými znalostmi, nadšen pro Ježíše a láskou k lidem, zocelený mnohým životním utrpením.

BLÍŽŠÍ INFORMACE: TEL. 607 609 103

SPOLU S VÍKENDEM NA POUTNÍM MÍSTĚ JIZERSKÝCH HOR

- PO MŠE SVATÉ V 17 HOD. GRELOVÁNÍ NA FARNÍ ZAHRADĚ
- PROGRAM PRO DĚTI
- MOŽNOST PŘÍSPĚNÍ DO NEDĚLE, TURESTIKY, NÁVŠTĚVY ZNÁMÝCH LÁZNĚ LIBVERDA ČI HRADU A ZÁMKU FRYDLANT

Cena za grilování a ubytování se snídaní 400 Kč

Rezervace do 1. června 2010 na recepci Mezinárodního centra duchovní obnovy:

tel. 482 360 211, 736 457 738
e-mail: mcdco@mcdco.cz**K A T E C H I S M U S****O hříchu
a svatém přijímání**

1849 • Hřích je provinění proti rozumu, pravdě a správnému svědomí; je to přestupek proti pravé lásce k Bohu a bližnímu způsobený zvráceným lpěním na určitých věcech. Hřích zraňuje lidskou přirozenost a vážně narušuje lidskou solidaritu. Byl definován jako: „slovo, skutek nebo touha proti věčnému zákonu“. (sv. Augustin, sv. Tomáš Akvinský).

1855 • Smrtný hřích ničí v srdci člověka lásku těžkým porušením Božího zákona; odvrací člověka od Boha, který je jeho posledním cílem a jeho blažeností, a to tím, že dává přednost nižšímu dobru před ním.

Všední hřích ponechává lásku „naživu“, ačkoliv ji uráží a zraňuje.

1856 • Protože smrtný hřích v nás zasahuje životní zdroj, kterým je láska, vyžaduje náprava nový zásah Božího milosrdenství a obrácení srdce, které se obvykle uskutečňuje ve svátosti smíření. Když se vůle hříšníka obrátí k nějaké věci, která v sobě nese nepořádek, ale není namířena proti lásce k Bohu nebo bližnímu, je to hřích všední.

1857 • Hřích se stává smrtným, když při něm spolupůsobí tři podmínky: „Hříchem smrtným je skutek, který má za předmět závažnou věc, je spáchán s plným vědomím a svobodným souhlasem“. (Jan Pavel II.).

1861 • Důsledkem smrtného hříchu je ztráta lásky a posvěcující milosti, totiž stavu milosti.

1384 • Pán se k nám obrací s naléhavou výzvou, abychom ho přijímali v eucharistické svátosti: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život“. (Jan 6,53).

1385 • Abychom odpověděli na tuto výzvu, musíme se připravit na tuto tak velikou a svatou chvíli. Svátý Pavel nás vybízí ke zpytování svědomí: „Kdo by jedl chléb (Páně) nebo pil kalich Páně neuhodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Proto musí člověk sám sebe zkoumat, a tak at chléb jí a z kalicha pije. Kdo totiž jí a pije, a tělo (Páně) nerozlišuje (od obyčejného chleba), jí a pije si odsouzení“ (1 Kor 11,27-29). Kdo si je vědom, že se dopustil těžkého hříchu, musí přijmout svátost smíření, dříve než přistoupí k přijímání.

1387 • Aby se věřící vhodně připravili na přijetí této svátosti, zachovávají půst předepsaný v jejich církvi (srov. CIC, kán. 919).

1389 • Církev ukládá věřícím, aby se „o nedělích a svátých účastnili Boží liturgie“ (2. Vatikánský koncil, OE 15) a aby přijímali alespoň jednou za rok eucharistii, pokud možno ve velikonočním období (srov. CIC, kán. 920), a aby na ni byli připraveni svátostí smíření. Církev však vřele doporučuje věřícím, aby přijímali eucharistii v neděli a ve sváteční dny nebo ještě častěji, ano i každý den.

„...Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra... To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili.“

(J 7, 37 a 39)

Ježíš tě naplňuje svým svatým Duchem

Nabídl jsi Ježíšovi svůj život. Jsi ochoten více než dříve stát se jeho apoštolem. Pro toho, kdo mu věří a chce ho následovat, chystá Ježíš zvláštní dar: Svého Ducha. Každý křesťan dostává tento dar při svém křtu a při biřmování. Přesto však si mnozí křesťané neuvědomují, co tu vlastně obdrželi. V tomto měsíci se můžeš připravit na to, že budeš naplněn znova a mnohem hlouběji tím, co Ježíš zaslíbil také tobě – účinnou přítomností Utěšitele a Zastánce.

ÚRYVKY Z PÍSM A PRO MODLITBU NA TENTO MĚSÍC:

1. týden

Abys pochopil, co ti chce Ježíš dát, budeš muset porozumět tomu, co on sám od Otce obdržel, totiž plnost Otcovy lásky, která na něj sestoupila s příchodem Ducha svatého. U Jordánu prožil Ježíš své osobní letnice. Snaž se – jak dalece je ti to možné – duchovně následovat tento Ježíšův prožitek.

(L 3, 21-22)

Být naplněn Duchem svatým neznamena být zbaven pokušení a zkoušek všeho druhu. Také ty musíš být připraven na nejrůznější útoky mocností temoty. Ale stejně jako zvítězil Ježíš, nepodlehneš ani ty – v síle Ducha a slova Božího.

(L 4, 1-13)

2. týden

Po pokušeních a vnitřních bojích na poušti si byl Ježíš ještě hlouběji vědom přítomnosti Ducha. Duch mu dává sílu, aby hlásal chudým radostnou zvěst a uzdravoval nemocné. Podobně budeš i ty v nové pozici, ve které se budeš novým způsobem, slovem i činem, dotýkat svých bližních, když budeš hlouběji naplněn tímž Duchem svatým.

(L 4, 14-21)

Večer před svou smrtí Ježíš znovu zdůrazňuje: Dar, který jsem přijal od Otce, přijmete i vy. Pošlu vám Ducha, Zastánce, který bude ve vás působit a uschopní vás, abyste dále pokračovali v mých slovech a v mých činech. O dva tisíce let později můžeš s vírou očekávat, že stejné zaslíbení platí také ještě dnes, a to zcela osobně, pro tebe.

(J 14, 15-26)

3. týden

Poslední příkaz Ježíšův před jeho nanebevstoupením podle Lukášovy zprávy zní: „Zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“ S vírou očekávání se můžeš i ty připravit na to, že zakusíš hlubší vylití Ducha svatého, nové letnice.

(L 24, 44-49)

Ježíš splnil o letnicích své zaslíbení, že sešle svého Ducha na apoštoly. Ale seslání Ducha není žádná ojedinělá událost jen pro několik málo vyloučených. Znova a znova je Duch vyléván na všechny lidi, kteří věří v Ježíše. Zkušenost Kornelova je jen příkladem.

(Sk 10, 37-48)

4. týden

Asi 25 let po prvním seslání Ducha svatého se ptá Pavel skupiny mužů ve vzdáleném Efezu: „Přijali jste Ducha svatého?“ Zkušenost těchto lidí může být znova i tvou zkušeností, jestliže se s vírou pro ni otevřeš.

(Sk 19, 1-7)

„MIHI VIVERE CHRISTUS ET MORI LUCRUM.“

Flp 1, 21

Narodil se 5. července 1927 v Praze a na kněze byl vysvěcen 23. prosince 1950 rovněž v Praze. Po vysvěcení působil jako farní vikář v četných pražských farnostech – Spořilov – Chodov, sv. Antonín, Matka Boží před Týnem, Největější Srdce Páně, sv. Ignác. Dále působil jako administrátor ve farnostech Mšec, Srbeč, Pozdeň, Divišov, Třebešice. V roce 1984 se stal farářem u sv. Jiljí v Praze, odtud musel být v roce 1989 na nátlak komunistických státních orgánů přeložen na okraj Prahy do Liboče. Od roku 1994 působil opět u Matky Boží před Týnem, nyní již jako farář. V roce 2001 se stal dómským farářem. V letech 1990–1999 pracoval též jako odborný asistent na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Byl dlouholetým okrskovým vikářem I. pražského vikariátu, členem kněžské rady a sboru konzultorů Arcidiecéze pražské.

V červenci 2001 byl jmenován kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, kde zastával po léta funkci kancléře a kanovníka penitentiáře. Mnoho let působil též jako notář arcibiskupské kurie a Interdicčního církevního soudu v Praze. 19. května 2008 byl oceněn papežem Benediktem XVI., který jej učinil svým prelátem. Zesnulý byl členem CCC.

Mons. Miroslav Vágner – kanovník Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, papežský prelát a notář kurie, zemřel po delší těžké nemoci, připraven na setkání s Pánem, v sobotu 17. dubna 2010 ve věku 82 let a v 60. roce svého kněžství.

Václav Janota (+1987)

V letech 1944–1945 vedl bratr Václav skupinu ministrantů (16–20 chlapců). Měl na starosti práci v kostele, mše, zpěv, chorály. Ministranti měli i malou knihovničku. Pomáhala jim rovněž Marta Boháčová, která vedla také knihovnu pro dospělé. Bratr Václav nás po nedělní mši svaté vodil po skupinkách na malé procházky do Kunratického lesa. Tehdy byly vycházky velmi nebezpečné. Mohly skončit i trestem smrti. Psal se totiž rok 1944–1945, bylo to za německé okupace. Spolupracoval rovněž s františkánskou komunitou na Spořilově. Byl zaníceným včelařem – měl na zahradě postavený včelín a po okolí vysazoval pro včely medonosné keře.

Jistě znáte jeho dceru, Markétu Rusovou. Myslím, že může být na svého tatínka hrdá. Její otec byl pro nás kapitánem, který s pomocí Boží vedl v bouřích okupace naši lodičku i s posádkou do Kristova přístavu.

V. Tůma

Pan Janota s rodinou na farní zahradě při Slavnosti Těla Páně – manželka Žofie, syn Václav a dcera Markéta (Rusová) – 1950

Zprávičky z Farní charity

**Milí přátelé,
je to už neuvěřitelných 9 let od doby, kdy jsem se v květnu roku 2001 stala ředitelkou Farní charity Chodov. Mám toho už s Charitou hodně odžito a spolu s mými spolupracovníky jsme už zažili mnohé. Když se tak ohlížím zpátky, tak musím konstatovat, že ten rok poslední byl bezkonkurenčně nenáročnější. Zvláštní, člověk byl čekal, že ho po 9 letech už nic nepřekvapí.**

Přesto byl ten poslední rok hodně stresující. Na náročnosti posledních 12 měsíců se samozřejmě podepsala ekonomická krize, která doputovala i do neziskového sektoru. A tak jsme v poslední době měli největší finanční problémy, co si pamatují. Teď s napětím sledujeme postupné vyhlášení výsledků dotací, abychom si mohli udělat alespoň orientační výhled na rok letošní. Na klidu nám nepřidalo ani stěhování do našich katakomb. Jen vyjednávání nájemních podmínek se vleкло déle než 6 měsíců. Potom jsem musela přesvědčit své zaměstnance, kteří se do katakomb stěhovat nechtěli. Ještě dnes mám v týmu zaměstnance, kteří chodí zásadně jen do pobočky na Spořilově a na Háje dorazí pouze na provozní porady a supervizi. Já se jim vlastně ani nedivím, jsem často v kanceláři déle než 8 hodin. Musím říct, že dlouhodobý pobyt v suterénu působí depresivně i na moji obvykle optimistickou a veselou povahu. Takže jsem vždycky ráda, když mám jednání někde nad zemí.

Kromě toho moje asistentka Diana odešla před rokem na mateřskou dovolenou a novou spolupracovnicí jsem našla až koncem ledna letošního roku. Takže jsem byla na veškerou administrativu sama.

Je pravda, že pracovní problémy řeším neustále a obvykle se mě to příliš nedotýká. V loňském roce ale onemocněl můj mladší syn. Jsem zdravotník, pohybují se mezi nemocnými a lidmi s postižením většinu svého dospělého života. Přesto jsem si až minulý měsíc uvědomila, jak

náročné je pro rodinu, když má ve svém středu človíčka, který nenaplníuje běžné standardy kategorie „zdravé dítě“. Přitom Jakobovo postižení není nijak vážné, přestože je nevyléčitelné. Problémy se vršily jeden za druhým, hospitalizace, hledání lékařů – odborníků, škola, mimoškolní aktivity, kamarádi, kteří se mu začali posmívat. I to, že se on sám zlobí a logicky se ptá, proč zrovna já. V průběhu těch posledních měsíců jsme se s tím všichni tak různě prali a vyrovnávali. Teď se ale zdá, že už jsme našli optimální řešení většiny Kubových problémů a hlavně novou školu. A my s Filipem zjišťujeme, že je život s Kubou sice náročný, ale v mnohém obohacující.

Byl to těžký rok, ale současně byl i poučný. Všechno zlé je k něčemu dobré. A tak jsem si vyzkoušela, na koho se mohu spolehnout a kdo mi naopak při první příležitosti podrazí nohy. Znovu jsem se ujistila v tom, že i v církevních organizacích pracují jen lidé a panují zde stejná pravidla jako kdekoli jinde. Víím, kteří přátelé a členové rodiny při mně stojí, a kdo se k nám naopak obrátil zády. Někdy mě až překvapilo, kde a u koho jsem našla pomoc. A naopak, že tam, odkud by pomoc měla logicky přijít, lze narazit i na naprosté nepochopení.

Chtěla bych poděkovat hlavně svým spolupracovníkům, kteří se mnou ten další rok prožili. Těší mě, že máme u nás v Charitě dobré, otevřené a přátelské vztahy a dokážeme vždycky táhnout za jeden provaz. Dík patří i vám všem ve farnosti za to, že o nás máte zájem, modlíte se za nás a podporujete nás. Oporou je pro mě i moje rodina, členové našeho sboru ČCE, moji přátelé a oba moji synové, kteří přes všechny spory, různost povah a postižení tvoří kompaktní, sehrané, velmi samostatné bratrské komando.

Problémy v životě řešíme neustále. Všichni vííme, že jsou období, kdy máme pocit, že už je toho nad hlavu. Člověk se ale nesmí vzdávat, ani strkat hlavu do písku. S modlitbou, pomocí Boží, láskou bližních se dá vždycky jít dál, možná chvílemi s pláčem a bolestí, ale vždycky s nadějí a vděčností za každý den, který nám byl dán.

Přeji nám všem, aby letošní jaro konečně přišlo.

Eva Černá

LITANIE K DUCHU SVATÉMU

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku, nyní i vždycky a na věky věků.

Amen

• Duchu svatý, sestup z trůnu své velebnosti a přivrať se stánek v srdci svého služebníka.

Buď pochválen

• Duchu svatý, který jsi s Otcem i synem uctíván, nauč mne žít podle Boží vůle. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, který jsi s Otcem i Synem uctíván, nauč mne žít ve stálé přítomnosti Boží.

Buď pochválen

• Duchu svatý, který sídlíš v srdci Božího syna, nauč mne poznávat Tě a zamilovat se do Tebe.

Buď pochválen

• Duchu svatý, který šíříš slávu Boha Otce, nauč mne žít v odevzdanosti a v úplné důvěře v Boha.

Buď pochválen

• Duchu svatý, který jsi sestoupil v podobě ohnivých jazyků, zapal v mém srdci oheň své lásky.

Buď pochválen

• Duchu svatý, tajemná holubice, nauč mne chápat Písmo svaté. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, který nemáš jméno ani podobu, nauč mne správně se modlit. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, který mluvíš ústy proroků, nauč mne žít v pokoji a ve vyrovnanosti duše.

Buď pochválen

• Duchu svatý, ohnisko láskou hořící, nauč mne žít moudře a trpělivě. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, vládnoucí všemi dary, nauč mne žít v pokoře a skromnosti. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, jehož poklady jsou nesmírné, nauč mne chápat cenu utrpení. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, jehož poklady jsou neocenitelné, nauč mne správně využívat drahocenný čas.

Buď pochválen

• Duchu svatý, z jehož pokladů neubývá, očisti mne od nelásky a pýchy. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, jehož bohatství nikdo nespočítá, nauč mne odporovat zbytečným myšlenkám a představám. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, dárce darů přemnohých, nauč mne vyhnout se neužitečným činností a zbytečným řečem. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, z jehož plnosti jsme všichni obdrželi, nauč mne mlčet v pravý čas. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, láska věčná, nauč mne dávat dobrý příklad jiným. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, dobroto nekonečná, dej mi vytrvalost v dobrém. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, božský Utěšiteli, nauč mne jednat s lidmi. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, něžný duši přáteli, nauč mne nikoho neposuzovat a nepřipomínat křivdy.

Buď pochválen

• Duchu svatý, světlo duši blažící, nauč mne vidět potřeby jiných a nezanedbávat dobré skutky.

Buď pochválen

• Duchu svatý, který konáš v duších zázraky, ved mne k dokonalosti. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, Otče nebohých, dej mi poznat moje chyby. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, před kterým není nic utajené, nauč mne unikat úkladům ďábla. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, který znáš budoucnost vesmíru, pomoz mi vymanit se z otroctví těla, světa a ďábla. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, který znáš i moji budoucnost, svěřuj do Tvé ochrany sebe, svoji rodinu, přátele a všechny lidi. **Buď pochválen**

• Duchu svatý, svou božskou pomocí, nauč mne žít pro slávu Boží, pro spásu duší a radost Matky Boží, abych mohl zemřít jako služebník užitečný.

Buď pochválen

• Příklad, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky.

• Sešli svého Ducha a všechno bude stvořeno a obnovíš tvář země.

MODLEME SE: Bože, ty nám sesíláš svého Ducha, aby nás osvěcoval světlem pravdy; dej, ať nám tato jeho pomoc nikdy nechybí, abychom se dobře rozhodovali a správně jednali. Skrze Krista, našeho Pána **AMEN**.

Karlštejn – začátek výpravy

První velký odpočinek s výhledem na Malou Ameriku

Poučení u informační tabule

VÝPRAVA NA AMERIKU 8. 5. 2010

Děti zkoumaly kdejakou zajímavost

Karlštejn
Dub Sedmi bratří
Malá Amerika
Bubovické vodopády
Kubrichtova bouda
Srbsko

Tak, jeden hezky za druhým...

Stádo, to zvládneš!

Nádherná úvočina
Bubovických vodopádů

Než si děti vyhrají...

Chvilke odpočinku u Kubrichtovy boudy

Na cestě do Srbska

Nejmłodší účastnice:
Anastázia Zdislava Hamalová

Čekání na vlak – nejlépe na tom byli ti,
co se vezli nebo nesli

Pletení košíků z pedigu

V pátek 16. dubna odpoledne se v KCMT sešlo asi 7 žen a 3 děti. Trpělivě se nám věnovaly 2 „zkušné košíkářky“ Pavlína a Jana. Měly na výběr množství různě barevného pedigu, korálky na

Foto: Pavlína

ozdobu a také spoustu inspirací. Trpělivě nám ukazovaly jak s proutím bojovat a kouzlit. Tak jsme si všechny libovaly. Ačkoli začátečnice, každá jsme si odnesla pěknou ošatku či košík vlastní výroby. Nejvíce překvapily děti, které se ukázaly jako velmi šikovné a pod vedením trpělivých lektorek každé zvládlo vlastní košíček. Ani se nám to nechtělo věřit.

Pokud máte chuť na chvíli dělat činnost, jejíž výsledek uvidíte hned, přitom se setkat s přáteli a vůbec zrelaxovat u manuální práce, pak vám příští košíkaření moc doporučuji!!

Markéta

PRAVIDELNÝ PROGRAM

Po	9.00–12.00	Otevřená herna pro děti
Po	10.00–10.30	Zpívanky, hravé zpívání od peřinky do školky
Út	9.00–12.00	Otevřená herna pro děti
Út	15.30–17.30	Otevřená herna
Út	15.30–16.00	Angličtina pro děti 3–4 roky
Út	16.00–17.00	Angličtina pro děti 5–7 let
St	9.00–12.00	Otevřená herna
St	10.00–10.30	Cvičeníko rodičů a dětí, od cca 18měsíců
St	15.00–17.30	Otevřená herna
St	16.00	Pohádkové odpoledne, minidivadlo nebo čtení pohádek
St	17.30–19.30	Poradna přirozeného plánování rodičovství, nutno objednat na tel.: + 420 777 200 431 nebo email: ppr.por@seznam.cz
Čt	9.00–12.00	Herna pro děti od 0–2 let
Čt	10.00–10.30	Cvičení pro děti od 1 roku
Pá	9.00–12.00	Otevřená herna
Pá	10.00	Šikulové, tvořivá dílnička pro děti a rodiče. Doporučujeme s sebou zástěrku.

NOVINKY Z DOMEČKU • Během června jsou nachystané zajímavé besedy:

- 1. 6. YMCA – prostor pro Tebe.** YMCA v České republice slaví 20 let obnovy své činnosti. Není lepší čas než v tuto dobu dozvědět se něco víc, co v sobě YMCA skrývá.
- 6. 6. od 14.00 hod. BALÓNKOVÁ OSLAVA ke Dni dětí.** Odpoledne plné soutěží a her pro děti, trampolína, divadlo, jarmark. Pokud se nám to povede, bude i něco navíc. Pro dospělé přichystané občerstvení. Soutěžící děti vstup 30,– Kč, dospělí vstup dobrovolný
- 8. 6. VÍTE, S ČÍM SI HRAJETE?** Je dobré vědět víc, než jen kolik hraček pro naše děti stojí. Do světa hraček nás zavede zástupkyně firmy Fair Trade. www.mc-domecek.cz

UPOZORNĚNÍ! SKS Jižní Město oznamuje účastníkům zájezdu do Vídně, že autobus odjíždí 18. června od KCMT již ve 13 hod.

Noví akolyté naší farnosti • Dne 25. března 2010 dostali naši noví akolyté z rukou Mons. Aleše Opatrného povolení podávat Eucharistii při mši svatě a donášet ji nemocným a těm, kteří se nemohou z jiných důvodů zúčastnit bohoslužby.

Jsou to: **Pavel Provinský • tel: 604 784 597 • pavel.provinsky@volny.cz**

Pavel Tvrdý • tel: 724 500 048

Program farnosti – červen

- 7. 6. (pondělí) od 20.00 hod. v KCMT – **setkání místního společenství Hnutí fokoláre**. Slovo života na červen: „**Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho.**“ (Mt 10,39)– manželé Friedovi tel. 731 625 949.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** – každou středu dopoledne od 9.30 –11.30 hod. v suterénu farního sálu u kostela sv. Františka z Assisi. **V červnu se maminky sejdou 2., 9., 16., 23.** Maminky hledají ochotnou tetu na hlídání dětí při setkání. Děkujeme. Katka tel. 603 28 65 13
- **Setkání společenství modlitby v duchu charismatické obnovy** se konají každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci od 19.30 hod. v KCMT. V červnu se konají 10. a 24.
- **Setkání společenství Život z víry** – každou středu od 19 h ve farním sále u kostela sv. Františka z Assisi.
- 6. 6. bude od 10 hod. v KCMT při mši svatě udělováno **první svaté přijímání**.
- 13. 6. bude od 10 hod. v KCMT při mši svatě udělována **svátost biřmování mons. Herbstem**.
- 17. 6. (čtvrtek) bude od 17.00 hod. v KCMT **mše svatá na závěr školního roku** a ukončení výuky náboženství.

Program KCMT

- 4. 6. 15.30 **Pletení košíků z pedigu** – přihlášení na tel. 776 017 047, cena kurzu 230,- Kč.
- 6. 6. 14.00 **Balónková slavnost** u příležitosti Dne dětí – pořádá MC Domeček.
- 14. 6. 16.00 Ing. Karel Tomek: „**Vzpomínky na Jordánsko a Izrael**“ – přednáška v rámci Klubu křesťanských seniorů.
- 16. 6. 17.00 **Pražská včelařská setkávání** na Jižním Městě.
- 17. 6. 19.00 **Filmový klub** – promítání filmu s následnou debatou.

Náklad Fchodoviny je z finančních důvodů omezen na 350 ks. Pokud máte doma Fchodoviny, které se po přečtení chystáte vyhodit, přineste je, prosím, zpět do kostela pro další zájemce. Děkujeme.

KNIHOVNA

Vážení farníci, dovolujeme si vám připomenout dny a hodiny, kdy je otevřena farní knihovna na faře u kostela sv. Františka.

- každou první středu v měsíci v 16.30–17.50 hod.
- každou první neděli v měsíci v 9.30–10.20 hod.

Tento měsíc 2. a 6. června

Těšíme se na vaši návštěvu. Vaši knihovníci

Číslo účtu: KCMT 4200060575/6800 • farnost 19-9362170227/0100

Úmysly Apoštolátu modlitby na červen

1. Aby se všechny národní i nadnárodní instituce snažily zajistit úctu k lidskému životu od početí až do přirozené smrti.
2. Aby církve v Asii, které tvoří „malé stádece“ mezi nekřesťany, poznávaly, jak mají předávat evangelium a vydávat radostné svědectví o své oddanosti Kristu.
3. Aby rodina věřících dovedla s odvahou bránit vzácný dar lidského života, a cítila spoluodpovědnost za osudy zneužívaných a týraných dětí.

FARNÍ KANCELÁŘ

Korespondenční adresa:

U Modré školy 1
149 00 Praha 4
tel: 242 485 829
fax: 242 485 830
e-mail: fara.chodov@volny.cz
www:kcmt.cz

Úřední hodiny:

Pondělí 9.00–12.00
Úterý 15.00–16.30
Čtvrtek 15.00–16.30
Pátek 9.00–12.00

V jiném termínu po tel. dohodě

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	18.00	–
Úterý	18.00 + adorace	17.00
Středa	18.00	–
Čtvrtek	1× za 14 dní „dětská“ 17.15	17.00 adorace NS
Pátek	18.00	7.30
Sobota	7.30	–
Neděle	8.30, 10.30	10.00, 20.00

☎/mob./fax

e-mail

Farní kancelář	242 485 829, fax 242 485 830	fara.chodov@volny.cz
KCMT – sekretariát	242 485 826	info@kcmt.cz
P. Michal Antoni Bator (farář)	242 485 828, 606 296 419	mbator@quick.cz
P. Antoni Kośmidek (farní vikář)	272 934 261, 731 402 478	abikos@tiscali.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Johana Malá (ředitelka KCMT)	777 555 483	johanamala@gmail.com
Romana Kraleva (past. asistentka)	731 625 970	romi36@seznam.cz
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 826, 605 974 863	
Jaroslav Olsanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář Charity (pečov. služba)	242 485 823, fax 242 485 824	charita.chodov@email.cz

Uzávěrka příštího čísla bude 13. 6. 2010